

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

Р Ј Е Ш Е Њ Е
по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта ПЗУ "Е-STYLE" Сарајево
против
Федералног министарства здравства

Сарајево,
април 2014. године

Број: 04-26-3-007-72-II/13
Сарајево: 17.4.2014. године

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка а) и члана 48. став (1) тачка а), а у вези с чланом 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), те члана 105. Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта ПЗУ "Е-STYLE" Сарајево, Добојска 16А, 71000 Сарајево, кога заступа адвокат Един Х. Хрњић, 1.улица бб, 72230 Жепче, против Федералног министарства здравства, Титова 9, 71000 Сарајево, ради утврђивања постојања забрањеног споразума, Конкyренцијски савјет Босне и Херцеговине на 87. (осамдесетседмој) сједници одржаној дана 17.4.2014. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

- 1) Утврђује се да Федерално министарство здравства, Титова 9, 71000 Сарајево, одредбама члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором ("Службене новине ФБиХ", број 20/08), спрјечава, ограничава и нарушава тржишну конкуренцију на тржишту здравствених прегледа лица које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа - закључења уговора о раду и током запослења на подручју Федерације Босне и Херцеговине, ограничавањем и контролом тржишта, што представља забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији.
- 2) Одредбе члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, из тачке (1) диспозитива овога Рјешења су ништавне (*ex lege*), у смислу члана 4. став (2) Закона о конкуренцији.
- 3) Налаже се Федералном министарству здравства, Титова 9, 71000 Сарајево, да одмах, а најкасније у року од 30 (тридесет) дана од дана пријема овога Рјешења, усклади одредбе Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, на начин да се избришу или измјене одредбе члана 10, у смислу да нема услова да здравствене прегледе особа које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа - закључења уговора о раду и током запослења, обављају здравствене установе које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу, те у остављеном временском року достави Конкyренцијском савјету доказе о извршеној обавези.
- 4) Утврђује се да Федерално министарство здравства, Титова 9, 71000 Сарајево, одредбама члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности ("Службене новине Федерације БиХ", број 69/12), спрјечава, ограничава и нарушава тржишну конкуренцију на тржишту здравственог надзора над запосленим лицима на подручју Федерације Босне и Херцеговине, ограничавањем и контролом тржишта, што представља забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији.
- 5) Изриче се новчана казна Федералном министарству здравства, Титова 9, 71000 Сарајево, у висини од 29.000,00 КМ (двадесетдеветхиљадаконвертибилнихмарака),

због закључења забрањеног споразума из тачке (1) диспозитива овога Рјешења и кршења одредби члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, сходно члану 48. став 1) тачка а) Закона о конкуренцији, коју је дужна платити у року од 8 дана од пријема овог Рјешења.

У случају да се изречена новчана казна не уплати у наведеном року, иста ће се наплатити принудним путем, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.

- 6) Одбија се захтјев привредног субјекта ПЗУ "E-STYLE" Сарајево, Добојска 16А, 71000 Сарајево за доношење рјешења о привременој мјери, као неоснован.
- 7) Обавезује се Федерално министарство здравства, Титова 9, 71000 Сарајево, да привредном субјекту ПЗУ "E-STYLE" Сарајево, Добојска 16А, 71000 Сарајево, надокнади трошкове поступка у износу од 1.540,00 КМ (хиљадпетстотетрдесет конвертибилних марака), у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог Рјешења.
- 8) Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је дана 22.4.2013. године под бројем: 04-26-3-007-II/13 запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев), поднесен од стране привредног субјекта ПЗУ "E-STYLE" Сарајево, Добојска 16А, 71000 Сарајево (у даљем тексту: "E-STYLE" или Подносилац захтјева), кога заступа адвокат Един Х. Хрњић, 1.улица бб, 72230 Жепче, против Владе Федерације Босне и Херцеговине, Владе Кантона Сарајево, Владе Средњобосанског кантона, Владе Унско-санског кантона, Града Мостара и Општине Тузла, ради утврђивања постојања забрањеног споразума, из члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон).

Након увида у достављену документацију, Конкуренијски савјет је сходно члану 28. став (1) Закона, а ради прецизирања Захтјева, у смислу идентификације забрањеног споразума и странке против које се поступак покреће, те потпунијег сагледавања чињеничног стања, затражио допуну Захтјева, у смислу члана 31. став (1) Закона, актима број: 04-26-3-007-1-II/13 од дана 13.5.2013. године и број: 04-26-3-007-3-II/13 од дана 28.5.2013. године.

Подносилац захтјева је поднесцима запримљеним дана 20.5.2013. године под бројем: 04-26-3-007-2-II/13 и дана 6.6.2013. године под бројем: 04-26-3-007-4-II/13, доставио тражену допуну Захтјева.

Наведеном допуном Подносилац захтјева је прецизирао да тражи покретање поступка против Федералног министарства здравства, због утврђивања постојања забрањеног споразума, из члана 4. став (1) тачка б) Закона, а везано за одредбе члана 10. Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором и одредбе члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности.

Конкуренијски савјет је у смислу члана 28. став (3) Закона, дана 8.7.2013. године под бројем: 04-26-3-007-5-II/13, Подносиоцу захтјева издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су Приватна здравствена установа - Микробиолошко паразитолошко лабораториј са специјалистичком ординацијом медицине рада - "E-STYLE", Добојска 16А, 71000 Сарајево и Федерално министарство здравства, Титова 9, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Министарство).

Привредни субјекат "E-STYLE" је регистрован код Општинског суда у Сарајеву (матични број: 1-25346) са основном дјелатношћу - пружање специјалистичко-консултативних услуга из области медицине рада и микробиолошко паразитолошке услуге. Сједиште привредног субјекта "E-STYLE" је Добојска 16А, 71000 Сарајево, а лица овлаштена за заступање у правном промету у земљи су Кривокућа Миле, Добојска 16, 71000 Сарајево и Шаћировић Ешрефа, Добојска 16А, 71000 Сарајево. Привредни субјекат "E-STYLE" посједује и Рјешење Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, број: 10-37-3516-1/04 од дана 11.2.2005. године о испуњености прописаних услова у погледу простора, медицинског кадра и медицинско-техничке опреме.

Министарство је орган управе који је донио Правилник о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности и Правилник о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, који садрже спорне одредбе, а на који се у складу с чланом 2. став (1) тачка б) Закона примјењују одредбе истог, када својим дјеловањем посредно или непосредно учествује или утиче на тржиште Босне и Херцеговине.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је у току поступка примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10) и Закона о управном поступку, у смислу члана 26. Закона.

Поред наведених прописа Конкуренијски савјет се користио одредбама Закона о здравственој заштити ("Службене новине ФБиХ", број 46/10), Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службене новине ФБиХ", број 46/10), Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором и Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности.

Ради утврђивања стварног чињеничног стања, као и ради поређења са другим прописима, кориштене су и одредбе Закона о здравственој заштити ("Службене новине ФБиХ", број 29/97), који није на снази.

3. Релевантно тржиште

У складу са чланом 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта тржишта (у даљем тексту: Одлуке), релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених производа који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјењивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према одредби члана 5. Одлуке, релевантно географско тржиште обухвата цјелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа и/или услуге под једнаким или

довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Релевантно тржиште услуга предметног поступка је тржиште здравственог надзора над запосленим лицима, као и здравствених прегледа лица које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа - закључења уговора о раду и током запослења (санитарни прегледи).

Релевантно географско тржиште предметног поступка је подручје Федерације Босне и Херцеговине, будући да се Правилници чије су одредбе предмет поступка примјењују само на подручју Федерације Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, Конкурenciјски савјет је утврдио да у предметном поступку, релевантно тржиште представља тржиште здравственог надзора над запосленим лицима, као и здравствених прегледа лица које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа - закључења уговора о раду и током запослења (санитарни прегледи запослених) у Федерацији Босне и Херцеговине.

Према процјени Подносиоца захтјева број превентивних здравствено-санитарних прегледа обављених у периоду 1.7.2012. године до 31.12.2012. године, као и података о обављеним превентивним здравствено-санитарним прегледима других здравствених установа, конкуренти који учествују на релевантном тржишту су:

- привредни субјекат "Поликлиника MIMO MEDICAL" Сарајево са 13,53% тржишног учешћа,
- привредни субјекат "E-STYLE" са 10,30% тржишног учешћа,
- привредни субјекат "Поликлиника SA NA SA" Сарајево са 6,34% тржишног учешћа и
- остали (јавноздравствене установе и остале приватне здравствене установе) са 69,83% тржишног учешћа.

4. Поступак по захтјеву за покретање поступка

Подносилац захтјева је навео сљедеће чињенице као разлоге за подношење Захтјева:

- Да пружа услуге превентивних здравствено-санитарних прегледа запослених на подручју Федерације Босне и Херцеговине, утврђене законским и подзаконским прописима који налажу да се исти обављају сваких шест мјесеци за утврђене категорије запослених.
- Да је Рјешењем Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, број: 10-37-3516-1/04 од дана 11.2.2005. године у образложењу истог наведено да ће привредни субјекат "E-STYLE" обављати своју дјелатност сходно одредбама члана 23, 24, те члана 40. и 131. Закона о здравственој заштити ("Службене новине ФБиХ", број 29/97).

Чланом 23. предметног Закона утврђена је специфична здравствена заштита радника, гдје се под тачком 6. наводи "превентивно санитарне прегледе радника који се обавезно проводе ради заштите околине...", а чланом 24. истог закона се прописује да специфичну здравствену заштиту радници остварују на темељу уговора између послодавца и дома здравља, односно друге здравствене установе која у свом саставу има дјелатност медицине рада или уговором са специјалистом медицине рада у приватној пракси.

- Да Правилник о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности не наводи санитарне прегледе као јавноздравствену дјелатност која не може бити предметом приватне праксе.
- Да анализирајући Закон о здравственој заштити из 1997. године и Правилник о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности, можемо закључити да Подносилац захтјева у обављању санитарних прегледа запослених обавља ту дјелатност у складу са рјешењем о регистрацији и Рјешењем Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, број: 10-37-3516-1/04 од дана 11.2.2005. године, како прије ступања на снагу Закона о здравственој заштити из 2010. године, тако и након ступања на снагу наведеног закона и правилника.
- Да настојање да се санитарни прегледи обављају, само у јавноздравственим установама, је настојање преузимања контроле на релевантном тржишту, спрјечавање било какве конкуренције, те диктирање цијена.

Нема стручно медицинских разлога да приватне здравствене установе не обављају санитарне прегледе, који су далеко једноставнији од низа оперативних захвата који се већ обављају у приватним здравственим установама.

- Да одредбе члана 10. Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором прописују да здравствене прегледе особа које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа, односно закључења уговора о раду и током запослења, обављају здравствене установе које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу.

На тај начин уводи се додатни критеријум за обављање санитарних прегледа, а који је у супротности са одредбама члана 37. став 1, а у вези члана 15. став 1. тачка 4. Закона о здравственој заштити.

- Да одредбе члана 37. Закона о здравственој заштити прописују да се специфична здравствена заштита запосленика (санитарни прегледи) обавља у здравственој установи која у свом саставу има дјелатност медицине рада или уговор са специјалистом медицине рада у приватној пракси.

На тај начин се одредбама члана 10. Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором оспорава обављање законом допуштене дјелатности приватним здравственим установама.

- Да одредбе члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности прописују да здравствени надзор над клицоношама, запосленим и другим особама, у складу са одредбама Закона о заштити становништва од заразних болести, не може бити предмет приватне дјелатности, што је такође у супротности са наведеним одредбама Закона о здравственој заштити, који дозвољава обављање ове дјелатности и у приватној пракси.
- Да је Конкурентијски савјет у области здравства и фармације својим одлукама у више случајева утврдио кршење Закона о конкуренцији, а ради се о ситуацијама које чињенично и правно имају доста заједничког са оном која је предмет Захтјева и из тих разлога посебно се указује на сљедеће одлуке: број: 01-01-26-001-69-II/07 од 20.7.2007. године, број: 01-04-26-038-27-II/07 од 12.6.2008. године, број: 02-26-2-06-56-II/11 од 28.2.2012. године и број: 04-26-3-027-38-II/11 од 4.10.2012. године.

Подносилац захтјева сматра да се одредбама члана 10. Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором и члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности, ограничава тржишна конкуренција, у смислу члана 4. став (1) тачке б) Закона, те тражи да се у поступку пред Конкурентијским савјетом утврди ништавост наведених одредби и да се Министарство обавезе да те одредбе усклади са одредбама члана 37. и члана 15. Закона о здравственој заштити, нарушавају тржишну конкуренцију на релевантном тржишту, на штету приватних здравствених установа, а у корист јавноздравствених установа.

На основу документације достављене уз Захтјев, Конкурентијски савјет је оцијенио да повреде Закона, на које Подносилац захтјева указује, није могуће утврдити без провођења поступка, те је у складу са чланом 32. став (2) Закона, дана 1.8.2013. године под бројем: 04-26-3-007-7-И/13, донио Закључак о покретању поступка (у даљем тексту: Закључак).

У складу са чланом 33. Закона, Конкурентијски савјет је Захтјев и Закључак актом број: 04-26-3-007-11-И/13 од 1.8.2013. године, доставио Министарству на одговор.

Министарство је поднеском запримљеним дана 12.8.2013. године под бројем: 04-26-3-007-13-И/13, тражило од Конкурентијског савјета продужење рока за доставу одговора на Захтјев и Закључак, што је Конкурентијски савјет и одобрио актом број: 04-26-3-007-14-И/13 од 13.8.2013. године, након чега је Министарство Конкурентијском савјету доставило тражени одговор, поднеском запримљеним дана 26.8.2013. године под бројем: 04-26-3-007-15-И/13.

Министарство у свом одговору у цијелости оспорава наводе Подносиоца захтјева и оспорава правну основаност приједлога да се утврди постојање забрањеног споразума из члана 4. став (1) тачке б) Закона у одредби члана 10. Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором и одредби члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности, те предлаже да се Захтјев одбије као неоснован.

У вези са наводима Подносиоца захтјева, Министарство у битном наводи сљедеће:

- Да постоји правна запрека да Подносилац захтјева обавља дјелатност санитарних прегледа ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести, у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе, у складу са законом, што произилази из одредаба члана 36, а у вези са чланом 15. став 2. тачка 4. и чланом 51. Закона о здравственој заштити.

Наиме, одредбама члана 36. став 1. Закона о здравственој заштити прописано је да специфична здравствена заштита радника обухвата подузимање мјера из члана 15, осим мјера предвиђених у ставу 2. тачка 4. и 6. истог члана овог закона.

Ово се односи на мјере провођења специфичне здравствене заштите, које послодавац мора да организује и осигурава из својих средстава, ради здравствене заштите запослених која обухвата и санитарне прегледе ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе у складу са законом.

- Да су за одлучивање у предметном поступку релевантне одредбе члана 51. Закона о здравственој заштити, које гласе:

"Јавноздравствене дјелатности социјалне медицине, епидемиологије и хигијене које су од интереса за Федерацију односно кантон, хитна медицинска помоћ; дјелатност хетерологне трансплантације органа и ткива и аутологне трансплантације коштане сржи; прикупљање, тестирање, прерада и дистрибуција крви и крвних састојака, вјештачка оплодња, ако није у питању даривање сјемена од супруга; патологија изузев патохистолошке дјелатности; судска медицина и мртвозорничка дјелатност, не могу бити предметом приватне дјелатности.

Обим и врста јавноздравствене дјелатности из става 1. овог члана, а која не може бити предметом приватне дјелатности, ближе ће бити одређени правилником федералног министра."

- Да се јавноздравствена дјелатност обавља кроз организацију хигијенско-епидемиолошких служби и завода за јавно здравство у Федерацији Босне и Херцеговине, како је то наведено у члану 45. став 2. Закона о здравственој заштити.

Закон о здравственој заштити је дјелатност обављања санитарних прегледа ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе, у складу са законом, прецизирао као дјелатност коју обављају домови здравља, као и заводи за јавно здравство у Федерацији Босне и Херцеговине и то:

- домови здравља у складу са чланом 84. став 5. Закона о здравственој заштити,
  - заводи за јавно здравство кантона у складу са чланом 119. став 3. алинеја 8. Закона о здравственој заштити, и
  - Завод за јавно здравство Федерације Босне и Херцеговине у складу са чланом 116. став 1. алинеја 9.
- Да из наведених законских одредби недвојбено произилази да санитарне прегледе ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе, у складу са законом, могу обављати само јавноздравствене установе, односно да приватне здравствене установе не могу обављати поједине дјелатности међу којима је изричито наведено да не могу обављати дјелатност епидемиологије од интереса за Федерацију Босне и Херцеговине, односно кантоне.

Обзиром да санитарне прегледе ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе могу обављати само здравствене установе које имају епидемиолошку службу, а да је епидемиологија, као дјелатност од посебног интереса за Федерацију Босне и Херцеговине и кантоне, јавноздравствена дјелатност коју не могу обављати приватне здравствене установе, то Подносилац захтјева као приватноздравствена установа, по сили Закона о здравственој заштити, не може обављати предметну дјелатност.

- Да забрана приватним здравственим установама да обављају дјелатност санитарних прегледа из члана 15. став 2. тачка 4. Закона о здравственој заштити, произилази директно из Закона о здравственој заштити, што значи да се одредбама правилника не могу уређивати права и обавезе на начин који је супротан закону, те би се евентуалним измјенама одредаба члана 15. став 2. тачка 4, члана 36. став 1, као и

члана 51. Закона о здравственој заштити могла укинути забрана да приватне установе регистроване за специфичну здравствену заштиту обављају дјелатност санитарних прегледа ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе, у складу са законом, а што је у искључивој надлежности Парламента Федерације Босне и Херцеговине.

- Да постоје убједљиви разлози због којих је Законом о здравственој заштити прописано наведено ограничење обављања епидемиолошке дјелатности, што укључује и санитарне прегледе ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести, заштите потрошача, односно корисника и друге обавезне здравствене прегледе, у складу са законом.

Законодавац се за овакво законско рјешење првенствено одређио због погоршане епидемиолошке ситуације у Федерацији Босне и Херцеговине, у условима када је обављање санитарних прегледа запослених лица и становништва било дијелом специфичне здравствене заштите, односно када је Законом о здравственој заштити из 1997. године, било дозвољено да је могу обављати и здравствене установе за специфичну здравствену заштиту, односно специјалиста медицине рада у приватној пракси.

- Да су приликом обављања здравствено-инспекцијског и санитарног надзора обављеног у Федерацији Босне и Херцеговине утврђене неправилности у раду установа регистрованих за специфичну здравствену заштиту, што је све утицало на ширење заразних болести, које су имале и епидемијски карактер. Као доказ за ово приложен је списак регистрованих епидемија храном на подручју Федерације Босне и Херцеговине за период 2005.-2012. година.
- Да је из наведеног видљиво да је био оправдан захтјев законодавца да новим Законом о здравственој заштити из 2010. године, којим је стављен ван снаге Закон о здравственој заштити из 1997. године, а тиме и правна рјешења која су омогућавала провођење санитарних прегледа запослених и становништва од стране приватних здравствених установа, сада предвиди као јавноздравствена дјелатност. Из наведеног произлази да сагласно члану 36., а у вези са чланом 15. став 2. тачка 4. Закона о здравственој заштити, предметни санитарни прегледи више нису дио специфичне здравствене заштите радника, па према томе ни дио дјелатности специјалиста медицине рада у приватној пракси, те је с тим у вези више не могу обављати здравствене установе специфичне здравствене заштите, а нити специјалисти медицине рада у приватној пракси.
- Да су правна рјешења у члану 36., а у вези са чланом 15. став 2. тачка 4. Закона о здравственој заштити, базирана на досадашњим искуствима у пракси здравственог сектора, јавноздравственим потребама, листи најчешћих заразних болести које се појављују код становништва у Федерацији Босне и Херцеговине, као и њиховим узроцима, а што је публиковано у извјештајима о здравственом стању становништва Федерације Босне и Херцеговине, које израђује Завод за јавно здравство Федерације Босне и Херцеговине за сваку годину, а усваја Парламент Федерације Босне и Херцеговине.

Неопходност ограничења прописаних Законом о здравственој заштити, потврђује и регулаторна пракса земаља које су као чланице Европске уније биле обавезне своје прописе ускладити са одговарајућом регулативом Европске уније, при чему се мисли на Републику Словенију (члан 8. Правилника о здравствених захтева за особе, ки при делу в производњи ин промету з живили прихајајо в стик з живили,

"Уради лист РС", шт. 82/2003 од 21.08.2003. године) и Републику Хрватску (члан 28. Закона о заштити пучанства од заразних болести, "Народне новине Републике Хрватске", бр.79/07, 113/08 и 43//09).

- Да је након доношења Рјешења Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, које датира од 11.2.2005. године, донијет Закон о заштити становништва од заразних болести, који је ступио на снагу 26.5.2005. године, након чега је донијет Правилник о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором, којим је у члану 12. регулисано да даном ступања на снагу овог правилника престаје важност прописа о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором.

Посебно се наводи да је ступањем на снагу новог Закона о здравственој заштити из 2010. године, битно другачије уређен садржај специфичне здравствене заштите, тј. из садржаја специфичне здравствене заштите искључено је обављање санитарних прегледа ради заштите запослених и осталог становништва, у смислу члана 36., а у вези са чланом 15. став 2. тачка 4. наведеног закона.

- Да су постојеће здравствене установе у Федерацији Босне и Херцеговине, па и Подносилац захтјева, биле дужне ускладити своју организацију и пословање са одредбама Закона о здравственој заштити, у смислу члана 237. став 1. истог закона, и то најкасније у року 24 мјесеца од дана његовог ступања на снагу.

Подносилац захтјева посједује Рјешење Министарства здравства Владе Кантона Сарајево из 2005. године, а које је донијето на основу Закона о здравственој заштити из 1997. године и који је стављен ван снаге Законом о здравственој заштити из 2010. године, из чега произилази закључак да Подносилац захтјева није ускладио своју дјелатност са новим Законом о здравственој заштити из 2010. године, те стога и незаконито обавља дјелатност пружања санитарних прегледа ради заштите запослених и осталог становништва од заразних болести.

- Да се тржиште здравствених услуга у овој области у Федерацији Босне и Херцеговине не формира по законима либералног тржишта, него је његово формирање у надлежности државних институција, а то је Парламент Босне и Херцеговине.

Увођење елемената либералног тржишта у пружање здравствених услуга могло имати несагледиве посљедице на живот и здравље становништва, нарочито када је у питању заштита становништва од заразних болести, које када се појаве, не познају ни границе ентитета, ни границе држава.

- Да се не види никаква повезаност ранијих рјешења Конкуренцијског савјета у области здравства и фармације са предметним Захтјевом.

Министарство у свом одговору, на крају предлаже да Конкуренцијски савјет наконведеног поступка, донесе рјешење којим ће приједлог Подносиоца захтјева бити одбијен као неоснован и предлаже да се Подносилац захтјева обавезе да Министарству надокнади трошкове поступка.

Подносиоци захтјева, су дана 20.9.2013. године актом број: 04-26-3-007-19-П/13 доставили изјашњење на одговор Министарства, у коме се у битном наводи сљедеће:

- Да одговор Министарства на Захтјев и Закључак не садржи образложење којим би био оспорен Захтјев да се утврди ништавост члана 10. Правилника о начину

обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором и одредбе члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности.

- Да су основни разлози за став који Министарство има у предметном поступку материјалне природе и сматра да је цијена санитарног прегледа у јавноздравственим установама готово два пута веће од оне коју за исте услуге наплаћују приватне здравствене установе, а висина средстава које санитарним прегледима реализују јавноздравствене установе може објаснити разлоге и мотиве за покушај да се на овом пољу елиминише конкуренција.
- Да у одредбама Закона о здравственој заштити из 2010. године Министарство није успјело у намери да се забрани обављање санитарних прегледа приватним здравственим установама, па се прибјегло методама доношења незаконитих правилника, наметањем неутемељених мишљења, издавањем обавезујућих упуштава, а у овом случају и разним видовима притисака на обвезнике санитарних прегледа.

Подносилац захтјева наведену ситуацију сматра сличном са ситуацијама присутним у дистрибуцији лијекова, а које су биле предмет разматрања Конкуренцијског савјета и одлука наведених у Захтјеву.

- Да Подносилац захтјева испуњава услове за обављање санитарних прегледа и о томе посједује рјешење о испуњавању услова, те одобрење надлежног министарства, које ничим није оспорено и доведено у питање и да је његова промјена могућа само у управном поступку, а никако на основу нечијег мишљења.
- Да су неосновани наводи Министарства да Закон о здравственој заштити из 2010. године на другачији начин третира специфичну здравствену заштиту, јер је чланом 23. Закона о здравственој заштити из 1997. године, између осталог прописано да специфичну здравствену заштиту радника представљају и превентивно санитарни прегледи, а чланом 24. истог закона је прописано да "специфичну здравствену заштиту радници остварују на темељу уговора између послодавца и дома здравља, односно друге здравствене установе која у свом саставу има дјелатност медицине рада, или уговором са специјалистом медицине рада у приватној пракси.

Подносилац захтјева из наведеног изводи закључак да не постоје промјене у законским рјешењима, које би имале за посљедицу забрану обављања санитарних прегледа у приватним здравственим установама.

- Да Правилник о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности мора бити усклађен са одредбама Закона о здравственој заштити, а прије свега одредбама члана 37. став 1, које дозвољавају приватној пракси обављање санитарних прегледа.

У прилог овој тези иду и одредбе члана 119. Закона о здравственој заштити, којима се дефинише надлежност завода за јавно здравство кантона и јавноздравствена дјелатност коју завод обавља, гдје су у ставу 2. истог члана утврђени и таксативно набројани послови које завод обавља обавезно, а ставом 3. истог члана се утврђују факултативни послови, односно послови које завод може обављати, гдје се између осталог, као један од тих послова наводе и санитарни прегледи.

Ово потврђује намјеру законодавца да обављање санитарних прегледа обављају и приватне здравствене установе, а наведеним чланом и ставом се отвара могућност да санитарне прегледе обављају и јавноздравствене установе.

- Да су наведени подаци и тврдње Министарства који се односе на регистроване епидемије тровања храном на подручју Федерације Босне и Херцеговине за период 2005.-2012. године, сувишни јер немају везе са предметом испитивања постојања забрањеног споразума и нарушавања конкуренције, те да су исти паушални.
- Да Министарство нигдје не наводи експлицитне законске одредбе којима се спрјечава или забрањује обављање санитарних прегледа у приватној пракси, него да се ради о тумачењу и мишљењу Министарства, које је правно и чињенично неосновано.

Подносилац захтјева је уз свој поднесак, као прилог истом доставио и два мишљења, дата од стране др Милета Кривокуће и мр сци. др Споменке Јањић, а везано за санитарне прегледе запослених, који на стручан начин објашњавају појам и циљ санитарних прегледа.

Конкурентијски савјет је од стране Подносиоца захтјева, дана 23.9.2013. године под бројем 04-26-3-007-20-II/13, запримио акт у коме се у битном наводи сљедеће:

- Да је приликом подношења Захтјева наглашено да обавља регистровану дјелатност на основу правоснажног Рјешења Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, број: 10-37-3516-1/04 од дана 11.2.2005. године, чија ваљаност ни на који начин није доведена у питање.
- Да је у Захтјеву наведено да се у обављању регистроване дјелатности континуирано сусреће са дјеловањем федералних, кантоналних, градских и општинских органа, који посредно или непосредно онемогућавају Подносиоцу захтјева обављање санитарних прегледа.

Ово се чини на начин да се кроз инспекцијске прегледе, иступима у средствима јавног информисања и на сваки други начин обвезницима санитарних прегледа налаже да здравствене прегледе обављају у јавноздравственим установама, уз пријетњу санкцијама ако тако не поступе.

Ове активности су добиле на интензитету након подношења Захтјева пред Конкурентијским савјетом и као последицу имају директну штету на Подносиоца захтјева, чиме је угрожен опсанак и функционисање истог.

Подносилац захтјева сходно наведеним разлозима, а у складу са одредбама члана 40. Закона, тражи да Конкурентијски савјет донесе рјешење о привременој мјери, на основу прелиминарно утврђене повреде, јер наведене радње федералних, кантоналних, градских и општинских органа ограничавају и нарушавају тржишну конкуренцију и чине директан штетан утицај на подносиоца захтјева.

Подносилац захтјева сматра да привремена мјера треба да буде усмјерена према свим органима и тијелима која су својим досадашњим мјерама и радњама проузроковала директан штетан утицај на Подносиоца захтјева, па наводи сљедеће органе:

- 1) Влада Федерације Босне и Херцеговине, за Министарство здравства и Федералну управу за инспекцијске послове, Алипашина 41, 71000 Сарајево,

- 2) Влада Кантона Сарајево, за Министарство здравства и Кантоналну управу за инспекцијске послове, Џемалудина Чаушевића 1, 71000 Сарајево,
- 3) Влада Средњобосанског кантона, за Министарство здравства и социјалне политике и Санитарну инспекцију, Станична 43, 72270 Травник,
- 4) Влада Унско-санског кантона, за Кантоналну управу за инспекцијске послове Бихаћ, Алије Ђерзелеза 2, 77000 Бихаћ,
- 5) Град Мостар, Градско вијеће, за Одјел за gospodarство, комуналне и инспекцијске послове, Раде Битанге 13а, 88000 Мостар,
- 6) Општина Тузла, Општински начелник, за Службу за инспекцијске послове, ЗАВНОБиХ-а 11, 75000 Тузла и
- 7) Општина Маглај, Служба за борачко инвалидску и социјалну заштиту, општу управу и друштвене дјелатности, Санитатно-комунално-водопривредни инспектор, Витешка 4, 74250 Маглај.

У прилогу поднеска достављене су копије више рјешења и аката наведених органа, која су према ријечима Подносиоца захтјева, имала за посљедицу одустајање обвезника санитарног прегледа од кориштења његових услуга.

Конкуренијски савјет је дана 7.10.2013. године под бројем: 04-26-3-007-24-II/13, запримио поднесак Министарства, којим се даје изјашњење на приједлог Подносиоца захтјева да се донесе рјешење о привременој мјери, у коме у битном наводи сљедеће:

- Да Подносилац захтјева предлаже да се привременом мјером обухвати седам различитих органа од општина преко кантона до Федерације Босне и Херцеговине, иако шест од тих органа уопште не учествује у предметном поступку.
- Да се привременом мјером тражи да Конкуренијски савјет забрани надлежним органима примјењивање одредаба члана 15. став 2. тачка 4, члана 36, као и члана 51. Закона о здравственој заштити, тако што ће надлежним органима бити забрањено упућивање обвезника да санитарне прегледе обављају у јавноздравственим установама, које су према наведеним законским одредбама једине надлежне за обављање таквих прегледа.
- Да би примјена привремене мјере могла имати несагледиве штетне посљедице, јер би се ван снаге ставио законом утврђени систем хигијенско-епидемиолошке заштите, услјед чега би могло доћи до појаве епидемија, заразних болести, масовних тровања храном и других изузетно штетних посљедица по здравље становништва.
- Да Подносилац захтјева паушално наводи да трпи штету, иако није на конкретан начин определијелио ни врсту, ни обим, ни висину евентуалне штете.

Да Подносиоцу захтјева за побијање аката органа, за које тражи да се примјени привремена мјера, стоје на располагању сва правна средства за побијање таквих аката у управном поступку и у управним споровима, укључујући и мјере којима се одлаже извршење спорних аката, или одређују друге мјере осигурања у складу са Законом о парничном поступку ("Службене новине ФБиХ", број 53/03, 73/05 и 19/06), који се субсидијарно примјењује у управним споровима.

Министарство у наведеном поднеску, на крају предлаже да Конкуренијски савјет донесе рјешење којим ће се као неоснован одбити захтјев за одређивање привремене мјере коју тражи Подносилац захтјева.

Конкуренијски савјет је дана 7.10.2013. године под бројем 04-26-3-007-25-II/13, запримио још један поднесак Министарства, којим се даје одговор на изјашњење

Подносиоца захтјева на одговор Министарства, запримљен дана 20.9.2013. године под бројем: 04-26-3-007-19-II/13, у коме Министарство понавља своје стајалиште и правне аргументе које је наводило у раније достављеним поднесцима, и наводи сљедеће:

- Да је доношењу Закона о здравственој заштити претходила једногодишња расправа, на основу закључака оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине, а коју је као овлаштено радно тијело, проводио Одбор за здравство Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине и која је организована у свим кантонима.

Након проведене једногодишње расправе Одбор за здравство Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине поднио је извјештај о проведеној једногодишњој расправи о Закону о здравственој заштити, који су прихватила оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине, а након тога је и усвојен Закон о здравственој заштити у тексту објављеном у ("Службеним новинама Федерације БиХ", број 46/10) и то без иједног амандмана.

Из изложеног слиједи да су сва правна рјешења Закона о здравственој заштити, па и правна рјешења која се односе на специфичну правну заштиту, као и јавноздравствену дјелатност, резултат проведене усмене расправе у којој су учествовали не само учесници из сектора здравства, него и шира друштвена заједница.

- Да не само статистички подаци о епидемијама, него и бројна искуства из праксе указују на разлоге због којих је обављање санитарних прегледа и издавање санитарних књижица законом изузето из надлежности приватних здравствених установа.

Указује се да постоје и одлуке надлежних судова, који су заузели становиште да обављање здравствених прегледа лица под здравственим надзором, спада искључиво под надлежност здравствених установа које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу, па је приватној здравственој установи која је учествовала у предметном поступку потврђена забрана обављања исте дјелатности (Пресуда Кантоналног суда у Новом Травнику број: 06 0 U 002974 10 U од 17.11.2011. године).

- Да су у прилогу поднеска достављени и акти појединих кантоналних министарстава здравства и инспекцијских органа из којих јасно произилази да Подносилац захтјева у обављању своје дјелатности поступа супротно релевантним законским одредбама, што упућује на закључак да Подносилац захтјева у предметном поступку покушава исходити одлуку којом ће прикрити своје незаконито дјеловање.

5. Усмена расправа

Обзиром да се у предметном поступку ради о странкама са супротним интересима, Конкурентијски савјет је у складу са чланом 39. став (1) Закона, заказао усмену расправу за дан 2.10.2013. године.

Усмена расправа заказана за 2.10.2013. године, одгођена је за 9.10.2013. године, а разлог одгоде је био остављање довољно времена Министарству да се припреми за расправу, сходно члану 143. став (2) Закона о управном поступку, везано за поднеске које је Подносилац захтјева доставио Конкурентијском савјету након заказивања усмене расправе (поднеску запримљеном дана 20.9.2013. године под бројем: 04-26-3-007-19-II/13, који је изјашњење на одговор Министарства на Захтјев и Закључак и

поднеску за примљеном дана 23.9.2013. године под бројем: 04-26-3-007-20-II/13, којим се од Конкуренцијског савјета тражи доношење привремене мјере).

Конкуренцијски савјет је дана 2.10.2013. године под бројем: 04-26-3-007-23-III/13 за примио поднесак Министарства, којим је достављена пуномоћ за заступање у предметном поступку, укључујући и усмену расправу.

Усмена расправа одржана је дана 9.10.2013. године у просторијама Конкуренцијског савјета уз присуство заступника Подносиоца захтјева и Министарства.

Подносиоца захтјева заступали су: Ешрефа Шаћировић као в.д. извршног директора и пуномоћник адвокат Един Х. Хрњић.

Министарство су заступали пуномоћници: секретар Министарства Сњежана Бондарук, помоћник Министра за јавно здравство Аида Пилав и адвокат Џемил Сабрихафизовић.

Заступници Подносиоца захтјева изјаснили су се да у цијелости остају код поднесеног Захтјева, допуне Захтјева, изјашњења на одговор Министарства и поднесеног захтјева за доношење привремене мјере, и у битном изјавили слједеће:

- Да сматрају да Закон о здравственој заштити и Закон о заштити становништва од заразних болести, својим правним рјешењима обезбјеђују равноправност јавних и приватних здравствених установа, кад су у питању санитарни прегледи, а да су одредбе Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором и Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности у супротности са одредбама закона на основу којих су донесени јер директно или индиректно онемогућавају приватне здравствене установе у обављању санитарних прегледа.

Због тога што Подносилац захтјева трпи директну штету у обављању своје дјелатности, поднесен је и Захтјев за одређивање привремене мјере.

- Да Подносиоцу захтјева није забрањено обављање санитарних прегледа, али да се путем инспекцијских органа, федералних, кантоналних и општинских, приликом вршења инспекцијског надзора обвезницима санитарних прегледа налаже да то раде искључиво у јавноздравственим установама, те ако се не поступи по њиховом налогу подносе прекршајне налоге и изричу новчане казне, те је ради оваквог односа велики број корисника услуга Подносиоца захтјева, одустао од његових услуга у страху од санкција.

О наведеном нема конкретног става судова, јер је Подносилац захтјева тек поднио одређени број тужби, којима су покренути управни спорови.

- Да Подносилац захтјева ради на основу Рјешења Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, број: 10-37-3516-1/04 од дана 11.2.2005. године, које није оспорено, ни доведено у питање, нити је било која инспекција забранила обављање предметне дјелатности.

Такође се наводи да нови правилник о условима за обављање дјелатности још није ступио на снагу.

- Да привредни субјекат "E-STYLE" и даље обавља дјелатност санитарних прегледа, али у смањеном обиму због пријетњи и притисака од стране инспекцијских органа.

- Да Министарство даје себи за право на аутентично тумачење и могућност креирања правилника и да не оспорава одредбе Закона о здравственој заштити, али оспорава одредбе предметних правилника, које нису у складу са Законом о здравственој заштити, а имају за директну посљедицу елиминисање конкуренције, коју имају здравствено санитарни прегледи као профитабилна јединица здравствених завода.
- Да је неспорно да хигијенско-епидемиолошка служба припада јавном здравству и да је чланом 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, умјесто разраде и прописивања начина обављања прегледа лица под здравственим надзором, како то прописује члан 39. Закона о заштити становништва од заразних болести, учињено затварање тржишта за све остале осим јавних установа.

На овај начин је елиминисана могућност да привредни субјекат "E-STYLE" и друге приватне здравствене установе обављају санитарне прегледе, који по својој суштини спадају у активности микробиолошких лабораторија.

- Да је одредбама Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности практично речено да санитарни прегледи припадају области епидемиологије и да из тих разлога не могу бити предметом приватно здравствених дјелатности.

Заступници Министарства изјаснили су се да остају у цијелости код својих навода датих у свом одговору на Захтјев и Закључак, навода истакнутих у поднеску који је означен као одговор на изјашњење Подносиоца захтјева на одговор Министарства, као и свих навода датих у изјашњењу на приједлог за доношење привремене мјере, и у битном изјавили сљедеће:

- Да је дјелатност санитарних прегледа изричито утврђена одредбама члана 36. став 1, члана 15. став 2. тачка 4. и члана 51. Закона о здравственој заштити и не произилази из правилника, те би се само евентуалним измјенама Закона о здравственој заштити могло омогућити да приватне здравствене установе обављају дјелатност санитарних прегледа.

Ради се о законским рјешењима која се битно разликују у односу на ранија законска рјешења, а успостављена су у интересу заштите јавног здравља, водећи рачуна о подацима који се односе на појаву заразних болести, као и о пракси великог броја модерних земаља, укључујући земље непосредног окружења, које су овај вид здравствене дјелатности и здравствене заштите својим прописима повјерили искључиво јавним здравственим установама.

- Да је уз одговор на Захтјев и Закључак достављен један број аката из којих се види да надлежна кантонална министарства, надлежне инспекције и поједини судови у поступцима који су пред њима вођени, имају исто становиште и сматрају да је ограничење да се приватне здравствене установе баве овим сегментом дјелатности успостављено Законом о здравственој заштити, па се у актима које доносе и позивају на релевантне одредбе Закона о здравственој заштити.

С тим у вези су у спис уложена два акта, Пресуда Кантоналног суда у Сарајеву број: У 003692 09 У од 28.5.2013. године и Рјешење Федералне управе за инспекцијске послове број: УР-II-05-37-8-00107/13 од 2.8.2013. године.

- Да су Подносиоцу захтјева у предметном случају на располагању сва правна средства која му ставља на располагање Закон о управном поступку, а којима може

побијати рјешења и друге акте који доносе управни органи у вези са примјеном Закона о здравственој заштити и да у тим поступцима има право и на судску заштиту и на апелацијску заштиту код уставног суда.

Мишљење Министарства је да Конкурвенцијски савјет не може, и никада није претендовао на то, ван снаге стављати законске одредбе.

- Да наводи Подносиоца захтјева да има рјешење на основу којег може обављати дјелатност, чине основаним приговор да права која произилазе из тог рјешења треба да штити у поступцима која му стоје на располагању, управним поступцима и управним споровима.

С тим у вези Министарство је уложило и акт Министарства здравства кантона Сарајево број: 10-37-5503-11/13 од 8.4.2013. године, у којем министарство које је издало предметно рјешење сматра да то рјешење не укључује овлашћење за обављање здравствених прегледа лица под здравственим надзором, који се по закону морају верификовати санитарном књижицом као доказ да је преглед обављен.

- Да се Подносилац захтјева, у обављању своје дјелатност позива на рјешење за рад, које је донесено по Закону о здравственој заштити из 1997. године, чије су одредбе престале важити, а да су Законом о здравственој заштити и подзаконским актима утврђени рокови, којима се након ступања на снагу сви субјекти на које се закон односи морају ускладити са одредбама закона, а ти су рокови истекли 11.8.2012. године.
- Да је Подносилац захтјева био дужан да од дана ступања на снагу Закона о здравственој заштити, а то је 10.8.2010. године, у року од 24 мјесеца усклади своје рјешење за обављање дјелатности, које је издато од стране Министарства здравства Кантона Сарајево.
- Да је чланом 10. Правилника о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором, који је донесен на основу Закона о заштити становништва од заразних болести из 2005. године, прописано да прегледе обављају здравствене установе које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу, а према Закону о здравственој заштити из 2010. године, такву службу не могу имати приватне здравствене установе.
- Да је израз санитарни прегледи колоквијалан и да га доктори зову здравствени надзор над клицоношама, запосленим и другим лицима.

Закон о заштити становништва од заразних болести, из којег је произашао Правилник о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором, описује шта је то здравствени надзор над клицоношама, запосленим и другим лицима.

- Да одредбе правилника не могу ићи мимо закона и да Министарство одредбама правилника само разрађује материју закона, те да Подносилац захтјева може тражити аутентично тумачење Закона о заштити здравља од Парламента Федерације Босне и Херцеговине.

На крају усмене расправе, а у складу са чланом 105. став 4. Закона о управном поступку, заступници Министарства су се изјаснили да се одричу трошкова поступка, док су се заступници Подносиоца захтјева изјаснили да ће трошковник поступка

накнадно доставити (достављен дана 14.10.2013. године под бројем: 04-26-3-007-28-II/13).

Прилог записнику са усмене расправе чине три документа која су у тексту наведена и које је Министарство уложило на усменој расправи, а који су запримљени под бројем: 04-26-3-007-26-II/13 од дана 9.10.2013. године.

6. Поступак након усмене расправе

С обзиром да постоје велике разлике у ставовима странака у поступку везано за то ко може обављати дјелатност на релевантном тржишту, те да се ради о веома специфичном поступку, који је од интереса за заштиту здравља становништва Федерације Босне и Херцеговине, Конкурентијски савјет је ради објективнијег и квалитетнијег утврђивања чињеничног стања наставио са прикупљањем података.

Након усмене расправе Конкурентијски савјет је затражио од страна у поступку, релевантних институција и привредних субјеката, који дјелују на релевантном тржишту или који имају одређене везе са тим тржиштем, и прикупило додатну документацију, информације и мишљења:

- Дана 22.11.2013. године под бројем: 04-26-3-007-29-II/13, Конкурентијски савјет је запримио допис привредног субјекта Поликлиника "SaNaSa" Сарајево, који се није директно односио на поступак, али је имао везе са предметом поступка, а радило се о жалби на рад главног санитарно-фармацеутског инспектора Федерације Босне и Херцеговине, везано за његове поступке у ометању обављања санитарних услуга наведене поликлинике.
- Дана 26.11.2013. године под бројем: 04-26-3-007-30-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Заводу за јавно здравство Федерације Босне и Херцеговине, којим се тражи мишљење о члану 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, а везано за организацију хигијенско-епидемиолошке службе у здравственим установама у Федерацији Босне и Херцеговине. Завод за јавно здравство Федерације Босне и Херцеговине доставио је тражено мишљење дописом запримљеним дана 5.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-34-II/13.
- Дана 26.11.2013. године под бројем: 04-26-3-007-31-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт привредном субјекту Поликлиника "MIMO MEDICAL" Сарајево, којим се тражи мишљење о поступку који се води пред Конкурентијским савјетом између привредног субјекта ПЗУ "E-STYLE" и Министарства, као и доставу података везаних за њихово обављање санитарних прегледа, те рјешења на основу којег обављају ту дјелатност. Привредни субјекат Поликлиника "MIMO MEDICAL" Сарајево доставио је тражено мишљење и податке дописом запримљеним дана 2.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-33-II/13.
- Дана 26.11.2013. године под бројем: 04-26-3-007-32-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт привредном субјекту Поликлиника "SaNaSa" Сарајево, којим се тражи мишљење о поступку који се води пред Конкурентијским савјетом између привредног субјекта ПЗУ "E-STYLE" и Министарства, као и доставу података везаних за њихово обављање санитарних прегледа, те рјешења на основу којег обављају ту дјелатност. Конкурентијски савјет на овај акт није добио одговор.
- Дана 6.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-35-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Заводу за јавно здравство Федерације Босне и Херцеговине, којим тражи појашњења око организације хигијенско епидемиолошких служби, појашњења око

прописа са којима је усклађен члан 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, као и доставу цијеновника санитарних прегледа јавноздравствених установа у Федерацији Босне и Херцеговине, од 1997. године па до данас. Завод за јавно здравство Федерације Босне и Херцеговине доставио је тражено мишљење дописом запримљеним дана 17.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-46-II/13. (Цијена санитарног прегледа Завода за јавно здравство ФБиХ износи 48 КМ).

- Дана 6.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-36-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Министарству, којим се тражи достава података у складу са наводима Министарства о појави епидемија тровања храном у Федерацији Босне и Херцеговине за период 2005.-2012. година, а која се приписује раду приватних здравствених установа, те да се доставе докази о неправилностима уоченим у њиховом раду, а везано за њихову немогућност организовања хигијенско епидемиолошке службе. Министарство је дописом запримљеним дана 11.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-41-II/13 тражило од Конкурентијског савјета продужење рока за доставу тражених података, а Конкурентијски савјет је актом број: 04-26-3-007-43-II/13 од 12.12.2013. године то одобрио. Министарство је тражене податке доставило дописима запримљеним дана 27.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-48-II/13 и дана 7.01.2014. године под бројем: 04-26-3-007-49-II/13.
- Дана 6.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-37-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт привредном субјекту Поликлиника "SaNaSa" Сарајево, којим се тражи достава цијеновника за услуге обављања санитарних прегледа, у периоду од регистрације па до данас. Привредни субјекат Поликлиника "SaNaSa" Сарајево, доставила је тражене податке (изводе из цијеновника) дописом запримљеним дана 11.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-42-II/13 (према цијеновнику из 2006. године санитарни преглед је износио 20 КМ, за више од 50 упосленика 18 КМ, за више од 100 упосленика 15 КМ, а према цијеновнику из 2010 године санитарни преглед је износио 30 КМ, за више од 50 упосленика 25КМ, за више од 100 упосленика 20 КМ).
- Дана 6.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-38-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт привредном субјекту Поликлиника "MIMO MEDICAL" Сарајево, којим се тражи достава цијеновника за услуге обављања санитарних прегледа, у периоду од регистрације па до данас. Привредни субјекат Поликлиника "MIMO MEDICAL" Сарајево, доставила је тражене податке (цијеновнике) дописом запримљеним дана 10.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-40-II/13 (према цијеновнику из 2001. године санитарни преглед је износио 25 КМ, а према цијеновницима из 2005.године и 2008. године санитарни преглед у Кантону Сарајево износио је 25 КМ, а ван Кантона Сарајево 30 КМ).
- Дана 6.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-39-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт привредном субјекту ПЗУ "E-STYLE", којим се тражи достава цијеновника за услуге обављања санитарних прегледа, у периоду од регистрације па до данас. Привредни субјекат ПЗУ "E-STYLE", доставио је тражене податке (цијеновник) дописом запримљеним дана 16.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-44-II/13 (према цијеновнику из 2005. године цијена санитарних прегледа је била у распону од 18 КМ до 20 КМ).
- Дана 17.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-45-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Федералној управи за инспекцијске послове, којим се тражи достава података о томе да ли су њени инспекцијски органи забрањивали обављање дјелатности санитарних прегледа приватним здравственим установама и то у

периоду од ступања на снагу Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором па до данас. Федерална управа за инспекцијске послове доставила је тражене податке дописом запримљеним дана 24.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-47-II/13, којим се наводи да исти на подручју Федерације Босне и Херцеговине у наведеном периоду нису вршили забрањивање обављања дјелатности санитарних прегледа приватним здравственим установама које су то обављале, него су само превентивно дјеловали упознавајући их са новом законском регулативом, те упознавајући субјекте надзора да слjedeће санитарне прегледе треба да обаве у јавноздравственим установама, како би исти били валидни, с тим да су уважавали до тада обављене здравствене прегледе у приватним установама до истека њиховог важења.

Обзиром да се ради о осјетљивом тржишту, Конкуренијски савјет је након прикупљања додатних података везаних за предметни поступак, утврдио да се у року предвиђеном у члану 41. став (1) тачка а) Закона не могу прибавити и анализирати сви подаци релевантни за доношење коначног рјешења. Сходно наведеном, Конкуренијски савјет је дана 22.1.2014. године под бројем: 04-26-3-007-50-II/13, донио Закључак којим се продужава рок за доношење коначног рјешења за додатна три мјесеца, у складу са чланом 41. став (2) Закона. Наведени Закључак достављен је Подносиоцу захтјева актом број: 04-26-3-007-51-II/13 од дана 22.01.2014. године, као и Министарству актом број: 04-26-3-007-52-II/13 од дана 22.1.2014. године.

7. Поступак након доношења Закључка о продужењу рока за доношење коначног рјешења

Након доношења Закључка о продужењу рока за доношење коначног рјешења, Конкуренијски савјет је наставио са даљим прикупљањем података и вршењем анализа истих. Овдје се наводе сви акти које је Конкуренијски савјет послао, као и поднесци и дописи који су запримљени од стране Конкуренијског савјета у наведеном периоду:

- Дана 27.1.2014. године под бројем: 04-26-3-007-53-II/13, Конкуренијски савјет је запримио поднесак који је упутио Подносилац захтјева и којим се тражи увид у спис предмета и копирање дијелова истог. Конкуренијски савјет је актом број: 04-26-3-007-54-II/13 од дана 27.1.2014. године одобрио да се изврши увид у спис, који је и извршен дана 29.1.2014. године, о чему је истог дана од стране Конкуренијског савјета сачињена потрвда број: 04-26-3-007-55-II/13.
- Дана 3.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-56-II/13, Конкуренијски савјет је запримио поднесак који је упутио Подносилац захтјева, а којим се исти самоиницијативно изјашњава на дијелове списка предмета које је преузео 29.1.2014. године и којим доставља нови трошковник за предметни поступак. Наведено изјашњење садржавало је коментаре Подносиоца захтјева на акте за које је извршен увид у спис, али у њему нису изнешене нове чињенице и докази који би били битни за поступак. Конкуренијски савјет је предметно изјашњење доставио Министарству актом број: 04-26-3-007-58-II/13 од дана 4.2.2014. године.
- Дана 4.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-57-II/13, Конкуренијски савјет је послао акт привредном субјекту Поликлиника "МИМО MEDICAL" Сарајево, којим се тражи достава рјешења Министарства здравља Кантона Сарајево број:10-37-345/09 од 28.1.2009. године, којим је одбијен њихов захтјев за издавање одобрења за рад хигијенско-епидемиолошке службе. Привредни субјекат Поликлиника "МИМО MEDICAL" Сарајево, доставила је тражено рјешење дописом запримљеним дана 12.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-60-II/13. Као разлог одбијања истог у образложењу се, између осталог наводи, да је на основу Закона о заштити

становништва од заразних болести, донесен Правилник о начину обављања здравственог прегледа особа које су на основу члана 30. Закона о заштити становништва од заразних болести, стављене под здравствени надзор. У члану 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором утврђено је да здравствене прегледе особа које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа, односно закључења уговора о раду и током запослења, обављају здравствене установе које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу. Обзиром да се ради о пословима из домена јавно-здравствене дјелатности ово Министарство је затражило мишљење, односно став у вези поменутог захтјева од Федералног министарства здравства и Завода за јавно здравство Кантона Сарајево. Сходно тумачењу Федералног министарства здравства број: 06-37-11181/08 од дана 12.12.2008. године, заводи за јавно здравство (федерални и кантонални) су јавне здравствене установе које обављају јавно-здравствену дјелатност која обухвата провођење мјера из области епидемиологије, карантенских и других заразних болести, масовних незаразних болести, провођење мјера за осигурање здравствено исправне воде, намјерница, зрака, имунизацију, санитацију, здравствену статистику и здравствено просвјешћавање. Сходно одредбама члана 40. Закона о здравственој заштити из 1997. године, утврђено је између осталог, да дјелатност завода за јавно здравство не може бити предмет приватне дјелатности. Такође, сходно мишљењу ЈУ Завод за јавно здравство Кантона Сарајево број: 01-01-159/09 од дана 27.1.2009. године, хигијенско-епидемиолошка дјелатност која се односи на послове социјалне медицине, епидемиологије, хигијене и послове здравствено еколошке дјелатности су од интереса за државу и јавну сигурност, и не може бити предмет приватне здравствене дјелатности.

- Дана 11.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-59-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Министарству, којим се траже подаци о буџету Министарства за 2007. и 2011. годину, као и појашњење члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, везано за организацију хигијенско-епидемиолошке службе, у односу на Закон о здравственој заштити из 1997. године. Министарство је тражене податке доставило дописом запримљеним дана 18.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-62-II/13.
- Дана 17.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-61-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Подносиоцу захтјева, којим се тражи да исти, везано за раније наводе, достави податке о прописима који уређују да хигијенску-епидемиолошку службу не могу обављати приватне здравствене установе у Федерацији Босне и Херцеговине. Подносилац захтјева доставио је тражене податке дописом запримљеним дана 24.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-63-II/13, којим наводи да појам хигијенско-епидемиолошке службе у смислу члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, није јединствено и свеобухватно дефинисан, па се може различито тумачити.
- Дана 25.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-64-II/13, Конкурентијски савјет је послао акт Министарству, којим се тражи да Министарство да своје мишљење и коментаре на чланове 31-34 Закона о здравственој заштити, а везано за ограничења око организације хигијенско-епидемиолошке службе у оквиру приватне здравствене дјелатности на нивоу Федерације Босне и Херцеговине. Министарство је тражено мишљење и коментаре доставило дописом запримљеним дана 4.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-65-II/13, у којем се наводи да ниједном одредбом Закона о здравственој заштити није прописана могућност организовања хигијенско-епидемиолошке службе у оквиру приватних здравствених услова и наводи одредбе Закона о здравственој заштити и Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности,

које прописују да је хигијенско-епидемиолошка служба дио јавноздравствене дјелатности.

- Дана 5.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-66-П/13, Конкурентијски савјет је послао акт Подносиоцу захтјева, којим се достављају писмена из списка предмета која су послана или запримљена од стране Конкурентијског савјета послерије увида у спис извршеног дана 29.1.2014. године.
- Дана 5.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-67-П/13, Конкурентијски савјет је послао акт Министарству, којим се достављају сва писмена која су послана или запримљена од стране Конкурентијског савјета након усмене расправе, а иста им нису раније достављена.
- Дана 10.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-68-П/13, Конкурентијски савјет је запримио поднесак који је упутио Подносилац захтјева, а којим се исти самоиницијативно изјашњава на дијелове списка предмета који су му достављени актом број: 04-26-3-007-66-П/13 од дана 5.3.2014. године. Наведено изјашњење није садржавало нове чињенице и доказе који би били битни за поступак.
- Дана 11.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-69-П/13, Конкурентијски савјет је послао акт Министарству, којим се тражи аутентично тумачење члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, а везано за организацију хигијенско-епидемиолошке службе, односно наметања услова који приватне здравствене установе не могу испунити да би обављале санитарне прегледе у Федерацији Босне и Херцеговине. Министарство је тражено мишљење доставило дописом запримљеним дана 18.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-70-П/13, у којем се наводи да су санитарни прегледи искључиво предмет Закона о заштити становништва од заразних болести, као посебна мјера заштите од заразних болести, а не само као специфична заштита радника, те да је члан 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором усклађен са чл. 40. и 131. Закона о здравственој заштити из 1997. године, који је тада био на снази и којима се одређује шта не може бити предметом приватне дјелатности, а чија су правна рјешење идентична са члановима 51. и 178. садашњег Закона о здравственој заштити, који у члану 51. став 2. даје правни основ да се правилником Федералног министарства здравства ближе одреди обим и врста јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности.
- Дана 5.3.2014. године под бројем: 04-26-3-007-66-П/13, Конкурентијски савјет је послао акт Подносиоцу захтјева, којим се достављају писмена које је Конкурентијски савјет послао Министарству број: 04-26-3-007-69-П/13 од дана 11.3.2014. године и одговор Министарства број: 04-26-3-007-70-П/13 од дана 18.3.2014. године.

8. Утврђено чињенично стање и оцјена доказа

Након сагледавања релевантних чињеница, доказа и документације достављене од странака у поступку, као и других релевантних података, Конкурентијски савјет је сходно Захтјеву, утврдио сљедеће:

- Да је привредни субјекат "E-STYLE" регистрован са основном дјелатношћу - пружање специјалистичко-консултативних услуга из области медицине рада и микробиолошко паразитолошке услуге.

- Да је привредни субјекат "E-STYLE" на основу Рјешења Министарства здравства Владе Кантона Сарајево, о испуњености прописаних услова у погледу простора, медицинског кадра и медицинско-техничке опреме могао да обавља санитарне прегледе све до доношења Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором и Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности.
- Да је федерални министар здравства на основу члана 39. Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службене новине Федерације БиХ", број 29/05) (у даљем тексту: Закон о заштити становништва од заразних болести) донио Правилник о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, којим се прописује начин обављања здравствених прегледа особа које су на основу члана 30. Закона о заштити становништва од заразних болести, стављене под здравствени надзор, и исти није достављен Конкурентијском савјету на мишљење, у смислу члана 25. став (2) Закона.
- Да је чланом 2. Закона о заштити становништва од заразних болести, између осталог прописано да је "здравствена установа" установа образована у складу са прописима о здравственој заштити у свим облицима власништва, што значи да Закон о заштити становништва од заразних болести, на основу којег је донесен Правилник о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, даје могућност обављања хигијенско-епидемиолошке службе свим привредним субјектима без обзира на облик власништва, па самим тим и приватним здравственим установама
- Да је чланом 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором прописано да здравствене прегледе особа које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа, односно закључења уговора о раду и током запослења, обављају здравствене установе које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу.
- Да је чланом 12. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором прописано да датумом ступања на снагу овог Правилника престаје важност прописа о начину обављања здравствених прегледа особа под здравственим надзором, који су се примјењивали на територији Федерације Босне и Херцеговине до дана његовог ступања на снагу.
- Да је обављање дјелатности здравственог надзора над запосленим лицима у Федерацији Босне и Херцеговине, од доношења Закона о здравственој заштити из 1997. године, па до доношења Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором из 2008. године, било дозвољено и привредним субјектима који обављају приватну здравствену дјелатност.
- Да је чланом 40. Закона о здравственој заштити из 1997. године, између осталог, било прописано да дјелатност јавног здравства не може бити предмет приватне дјелатности, а да је чланом 80. Закона о здравственој заштити из 1997. године између осталог било прописано да јавно-здравствена дјелатност обухвата провођење мјера из области епидемиологије, карантенских и других заразних болести, масовних незаразних болести, провођење мјера осигурања здравствено исправне воде, намирница и зрака, имунизацију, санитацију, здравствену статистику и здравствено просвјешћивање.
- Да је чланом 131. ставом (4) Закона о здравственој заштити из 1997. године, било прописано да социјално-медицинске, епидемиолошке, хигијенске, здравствено-

еколошке дјелатности (јавноздравствена дјелатност) не може обављати приватна пракса.

- Да привредни субјекти који обављају приватну здравствену дјелатност могу обављати дјелатност здравственог надзора над запосленим лицима на тржишту Федерације Босне и Херцеговине, што неспорно потврђује и чињеница, да су ту дјелатност већ обављали, и то дужи временски период од око 11 година, са напоменом, што потврђује и поднесак Федералне управе за инспекцијске послове запримљен од стране Конкуренијског савјета дана 24.12.2013. године под бројем: 04-26-3-007-47-III/13, којим се потврђује да *"приватним здравственим установама није било забрањивано обављање дјелатности здравственог надзора над запосленим лицима ни у периоду послје доношења Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором"*, и да су *"санитарни прегледи обављени од стране приватних здравствених установа у том периоду сматрани валидним све до истека рока њиховог важења"*, али су их упозоравали да сљедеће санитарне прегледе обављају у јавним здравственим установама, како би имали валидне прегледе.
- Да је федерални министар здравства на основу члана 51. став 2, а у вези са чланом 236. став 1. алинеја 9. Закона о здравственој заштити ("Службене новине Федерације БиХ", број 46/10) донио Правилник о обиму и врсти јавно-здравствене дјелатности, који није доставио Конкуренијском савјету на мишљење, у смислу члана 25. став (2) Закона.
- Одредбама члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности прописано је, да дјелатност епидемиологије која не може бити предмет приватне дјелатности између осталог чини здравствени надзор над клицоношама, запосленим и другим особама у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести.
- Конкуренијски савјет сматра наводе Министарства, да привредни субјекти који обављају приватну здравствену дјелатност нису санитарне прегледе обављали на прописан начин (издавање санитарних књижица без стварно обављеног санитарног прегледа, обављање санитарних прегледа ван мјеста регистрације, неиспуњавање одређених услова у погледу простора, опреме и кадра), неоснованим и да исти нису могли бити разлог за доношење спорних одредби члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавно-здравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности, јер су се такве неправилности могле отклањати на друге начине (инспекцијским контролама, санкционисањем, забраном обављања дјелатности и сл.).
- Конкуренијски савјет сматра да Министарство није доказало своје наводе којима се образлаже доношење спорних одредби члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавно-здравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности, а који се односе на повезаност регистрованих епидемија храном на подручју Федерације Босне и Херцеговине за период 2005-2012. године, са санитарним прегледима које су обавили привредни субјекти који обављају приватну здравствену дјелатност (како је то наведено у одговору Министарства на Захтјев и Закључак), односно као разлог за доношење спорних одредби члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавно-здравствене дјелатности, односно искључивања приватних здравствених установа из ове дјелатности.

На основу наведеног Конкуренијски савјет је утврдио да Министарство, одредбом члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под

здравственим надзором спрјечава, ограничава и нарушава тржишну конкуренцију на тржишту здравствених прегледа лица које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа - закључења уговора о раду и током запослења на подручју Федерације Босне и Херцеговине, на начин да је одредбом члана 10. наведеног Правилника прописало услов да здравствене прегледе особа које подлијежу здравственом надзору прије заснивања радног односа, односно закључења уговора о раду и током запослења, обављају здравствене установе које имају организовану хигијенско-епидемиолошку службу, коју по сили Закона о здравственој заштити из 1997. године, приватне здравствене установе нису могле да организују, обзиром да је чланом 131. ставом (4) Закона о здравственој заштити из 1997. године, било прописано да социјално-медицинске, епидемиолошке, хигијенске, здравствено-еколошке дјелатности (јавно-здравствена дјелатност) не може обављати приватна пракса, и тиме ограничило тржиште у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона, искључивањем приватних здравствених установа са наведеног релевантног тржишта, иако је Закон о заштити становништва од заразних болести, на основу којег је и донесен наведени Правилник, чланом 2, између осталог прописано да је "здравствена установа" установа образована у складу са прописима о здравственој заштити у свим облицима власништва, дао могућност обављања хигијенско-епидемиолошке службе свим привредним субјектима без обзира на облик власништва, па самим тим и приватним здравственим установама. Као доказ за наведено, Конкурентијски савјет је узео у обзир и наводе из рјешења Министарства здравства Кантона Сарајево број: 10-37-345/09 од 28.01.2009. године, којим је одбијен захтјев за издавање одобрења за рад хигијенско-епидемиолошке службе привредном субјекту Поликлиника "MIMO MEDICAL" Сарајево (акт запримљен у Конкурентијском савјету дана 12.02.2014. године под бројем: 04-26-3-007-60-II/13), као и наводе из мишљења Министарства које је исто доставило Конкурентијском савјету дана 18.03.2014. године под бројем: 04-26-3-007-70-II/13.

Такође, Конкурентијски савјет је утврдио да Министарство одредбама члана 7. став 1. аLINEЈА 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности спречава, ограничава и нарушава тржишну конкуренцију на тржишту здравственог надзора над запосленим лицима на подручју Федерације Босне и Херцеговине, на начин да се наведеном одредбом Правилника прецизира да дјелатност епидемиологије која не може бити предмет приватне дјелатности, између осталог чини здравствени надзор над клицоношама, запосленим и другим особама у складу са прописима о заштити становништва од заразних болести, чиме је ограничило тржиште, искључивањем приватних здравствених установа са релевантног тржишта, што представља забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона.

Наводи Министарства, да је наведени Правилник о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности донесен у складу са Законом о здравственој заштити су у конкретном поступку ирелевантни, јер је Конкурентијски савјет, у складу са Законом, надлежан да оцјењује да ли се појединим актом, односно у конкретном случају Правилником крши Закон, а не да оцјењује, да ли је Правилник донесен у складу са Законом о здравственој заштити. Наиме, у конкретном случају, подносилац захтјева је од Конкурентијског савјета тражио да проведе поступак оцјењивања предметног Правилника, а не Закона о здравственој заштити. Током провођења поступка Конкурентијски савјет се такође упознао и са одредбама Закона о здравственој заштити и закључио да исти садржи низ одредби којима се потенцијално ограничава конкуренција. Међутим, надлежно Министарство прије предлагања нацрта Закона о здравственој заштити, исти није доставило на мишљење Конкурентијском савјету чиме би била избјегнута сва евентуална кршења Закона. Надлежно Министарство је такође пропустило да Правилник о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности прије

усвајања достави на мишљење Конкурентијском савјету, иако члан 25. Закона прописује, да Конкурентијски савјет даје мишљења о усклађености са Законом о конкуренцији на нацрте и приједлоге закона и других прописа из области које могу имати утицаја на тржишну конкуренцију, а које су предлагачи дужни доставити. Евидентно је да надлежно Министарство то није урадило у наведеном случају.

Међутим, иако је Конкурентијски савјет утврдио да се одредбама Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности крше одредбе Закона, те да је исти донесен на основу и у складу са Законом о здравственој заштити, Конкурентијски савјет је утврдио да одредбе Закона о здравственој заштити и Закона нису усклађене.

Како Конкурентијски савјет нема надлежност да оцјењује међусобну усклађеност закона, већ само да даје мишљење на нацрте истих, *одлучио је као у тачки (4) диспозитива овог Рјешења.*

Конкурентијски савјет је такође утврдио да организовану хигијенско епидемиолошку службу могу имати само јавноздравствене уставнове, а не и приватне здравствене установе, што је тумачење Министарства, које је једино овлаштено да даје тумачење Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором. Наиме, Конкурентијски савјет је утврдио да у Федерацији Босне и Херцеговине не постоје одредбе прописа које децидно прописују да приватне здравствене установе не могу имати организовану хигијенско-епидемиолошку службу, али да се у складу са наведеним тумачењем Министарства то може посредно извести из одредби чл. 40. и 131. Закона о здравственој заштити из 1997. године, односно одредби чл. 51. и 178. садашњег Закона о здравственој заштити, који у чл. 51. став 2. даје правни основ да се правилником Федералног министарства здравства ближе одреди обим и врста јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности.

Конкурентијски савјет је утврдио да је Министарство одредбама члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором и члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности, спречавало, ограничавало и нарушавало тржишну конкуренцију на тржишту здравственог надзора над запосленим лицима на подручју Федерације Босне и Херцеговине, искључењем приватних здравствених уснова са релевантног тржишта, и тиме нанијело директну штету крајњим корисницима услуге, односно крајњим потрошачима, обзиром да су цијене санитарних прегледа биле доста ниже (што је представљало већу корист за крајњег потрошача), када су се санитарни прегледи могли обављати и у приватним и у јавноздравственим установама, односно прије ступања на снагу наведених правилника.

Имајући у виду наведено, Конкурентијски савјет је одлучио као у тачкама (1) – (4) диспозитива овог Рјешења.

Конкурентијски савјет је након доношења Закључка, запримио поднесак запримљен дана 23.9.2013. године под бројем : 04-26-3-007-20-II/13, којим Подносилац захтјева у складу са одредбама члана 40. Закона, тражи да Конкурентијски савјет донесе рјешење о привременој мјери, на основу прелиминарно утврђене повреде, ради обустављања сваког поступања федералних, кантоналних, градских и општинских органа којим се обвезници санитарних прегледа упућују на обављање санитарних прегледа у јавноздравствене установе, а до окончања поступка поступка по Закључку.

Анализирајући наводе и понуђене доказе Подносиоца захтјева, а везано за тражену привремену мјеру, имајући у виду одредбе члана 36. Закона према којим је терет доказивања на странци која је поднијела захтјев за покретање поступка,

Конкуренцијски савјет на основу истих није у могао утврдити прелиминарну повреду у смислу члана 40. став (1) Закона која би могла краткорочно штетно утицати на поједине привредне субјекте, па самим тим није могао правовремено одредити привремену мјеру.

Имајући у виду наведено, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачки б) диспозитива овог Рјешења.

Одлука коју је Конкуренцијски савјет донио везано за одредбе члана 7. став 1. алинеја 5. Правилника о обиму и врсти јавноздравствене дјелатности која не може бити предметом приватне дјелатности и члана 10. Правилника о начину обављања здравственог прегледа особа под здравственим надзором, заснована је превасходно на одредбама Закона, а други прописи кориштени су само ради утврђивања чињеничног стања.

Наиме, обје стране у поступку покушавале су да докажу законитост или незаконитост, спорних одредби правилника са Законом о здравственој заштити и Законом о заштити становништва од заразних болести, што није било предмет поступка, и о чему Конкуренцијски савјет није одлучивао, због ненадлежности.

9. Новчана казна

У смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона, новчаном казном у износу највише до 10% вриједности укупног годишњег прихода привредног субјекта, из године која је претходила години у којој је наступила повреда закона, казниће се привредни субјекат, ако закључи забрањени споразум на начин прописан одредбама члана 4. Закона.

Полазећи од неспорно утврђене чињенице да је Министарство прекршило одредбе члана 4. став (1) тачка б) Закона, Конкуренцијски савјет је у смислу члана 48. став (1) тачка а) Закона, изрекао Министарству новчану казну у износу од 29.000,00 КМ (двадесетдеветхиљада конвертибилних марака) што представља 0,07845% од укупног буџета Министарства за 2007. годину, који је износио 36.966.426,00 КМ (тридесетшестмилионадеветстошездесетшестхиљадачетиристотинедвадесетшест конвертибилних марака) ("Службене новине Федерације БиХ", број 25/07).

Конкуренцијски савјет је приликом одређивања висине новчане казне узео у обзир намјеру те дужину трајања повреде Закона, као и посљедице које је иста имала на тржишну конкуренцију, у смислу члана 52. Закона.

С обзиром на висину изречене новчане казне, Конкуренцијски савјет није имао првенствено за циљ кажњавање због кршења Закона, већ да упозори Министарство на обавезу поштивања правила тржишне конкуренције утврђених одредбама Закона.

У случају да се изречена новчана казна не уплати у утврђеном року иста ће се наплатити присилним путем, у смислу члана 47. Закона, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.

Имајући у виду наведено Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачки 5) диспозитива овог Рјешења.

10. Трошкови поступка

Чланом 105. став 1. Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно

заступање), а чланом 105. став 2. истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку.

Министарство се на усменој расправи изјаснило да се одриче трошкова поступка, док је Подносилац захтјева свој трошковник доставио поднеском запримљеним дана 14.10.2013. године под бројем: 04-26-3-007-28-П/13, у којем је наведен износ трошкова од 6.283,00 КМ и поднеском запримљеним дана 3.2.2014. године под бројем: 04-26-3-007-56-П/13, у којем је наведени износ трошкова допуњен и укупно износи 7.670,00 КМ.

Конкурenciјски савјет је утврдио да предметни трошковник није сачињен у складу са стварним трошковима поступка, нити је у складу са прописом који регулише висину адвокатских трошкова заступања, јер су у трошковнику поред адвокатских трошкова заступања наведени и трошкови за двије административне таксе, једна на Захтјев, а друга на одлуку.

Подносилац захтјева је у предметном поступку уплатио административну таксу на Захтјев у износу од 1.000,00 КМ, у складу с чланом 2. Тарифни број 106. став (1) тачка ф) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурenciјским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11), док административна такса на одлуку, везано за утврђивање забрањеног споразума на основу члана 4. став (2), као таква није прописана.

Поред тога, адвокатски трошкови заступања Подносиоца захтјева нису утврђени у складу са чланом 18. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине ФБиХ", број 22/04 и 24/04), који прописује висину адвокатских трошкова у управном поступку.

Подноске, које је Подносилац захтјева навео у свом трошковнику, а који су самоиницијативно поднесени и поднеске којим је вршена допуна Захтјева, а који представљају саставни дио Захтјева, Конкурenciјски савјет није прихватио као оправдане трошкове поступка.

Конкурenciјски савјет је утврдио да Подносилац захтјева има право на трошкове за административну таксу на Захтјев у износу од 1.000,00 КМ, а у складу са наведеним чланом 18. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Федерације Босне и Херцеговине и трошкове за сачињавање Захтјева у износу од 240,00 КМ, те трошкове заступања на усменој расправи у износу од 300,00 КМ, што укупно износи 1.540,00 КМ

Имајући у виду све наведено, као и чињеницу да је поступак окончан на штету Министарства, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 7) диспозитива овог Рјешења.

11. Поука о правном лијеку

Против овог Рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Рјешења.

Предсједник

Гордан Расудић